

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
IVAN GRAU, director financer
ORIOL GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**EL NOU ESTATUT NO S'HA BLINDAT
DE LES MAJORIES HOSTILS**

Ramon Tremosa
i Balcells



Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.cat

EN SÍNTESI

Valents
i dignes

Brindis al sol?

En relació amb el recent acord Solbes-Castells sobre les inversions de l'Estat a Catalunya, voldria fer constar els punts següents:

1. EL MINISTERI D'ECONOMIA VA INTERPRETAR l'any passat que les inversions de l'Estat en infraestructures previstes en el nou Estatut es limitaven, exclusivament, als ministeris de Foment i de Medi Ambient. L'augment d'inversions d'aquests dos ministeris va ser compensat amb una disminució d'inversions d'altres ministeris, tal com va denunciar la Cambra de Comerç de Barcelona. La discrecionalitat interpretativa de Madrid és total. Ara som en plena precampanya electoral i s'ha estat generós, però què passarà l'any vinent? Cal recordar que, tot i que l'any passat la inversió pressupostada per l'Estat equivalia només al 13,7% del total estatal, Solbes i Castells van declarar l'octubre passat que es complia escrupolosament el nou Estatut, que preveu un 18,8% (vegeu hemeroteques).

2. POCS DIES ABANS DE LA FOTO SOLBES-CASTELLS el *Butlletí Oficial de les Corts Generals* va publicar dos projectes de llei, el 147-1 i el 148-1 (14.09.2007). Aquestes iniciatives legislatives del govern central actualitzen el concert econòmic base i aproven la metodologia de càlcul de la quota basca per al quinquenni 2007-2011. Són dos documents de set pàgines cadascun: capítols, articles, disposicions addicionals i annexos numèrics. En deu línies de simples càlculs s'estableix que a l'any 2007, l'any base del quinquenni, les tres diputacions basques pagaran 1.565 milions d'euros a l'Estat (2,5% del PIB basc estimat per al 2007). Els bascos no es fan fotos, passen pel ministeri i les xifres són transparents. Les he penjat a la meva web.

3. LES RECAPTACIONS DELS TRIBUTS PROPIS de la Generalitat d'aquest any estan baixant clarament, sobretot les taxes vinculades al sector immobiliari. En els primers vuit mesos de l'any (dos terços de l'exercici) l'impost de transmissions patrimonials només ha recaptat un 55% dels ingressos previstos, que van ser pressupostats en 4.445 milions d'euros. El conseller Castells urgeix els departaments a retallar despeses, ja que s'espera que la recaptació final sigui uns 900 milions inferior a la pressupostada. En aquest context el ministre Solbes aporta ara 724 milions d'euros addicionals a les inversions de l'Estat previstes a Catalunya, sense vincular-les, però, a cap projecte específic concret. Una cosa per l'altra? He penjat les dades a la meva web.

4.- ANTONI ZABALZA ACABA DE PUBLICAR a la revista *Hacienda Pública Española*, editada per l'Institut de Estudios Fiscales (IEF, organisme dependent del ministeri d'Economia) la seva valoració sobre el model de finançament del nou Estatut de Catalunya. L'exsecretari d'Estat d'Hisenda, avui a la Universitat de València, conclou el següent: més que un canvi de model de finançament, el nou Estatut defineix una pluralitat o família de models de finançament que admet una molt àmplia gamma d'interpretacions possibles: des d'un suau acostament al federalisme fiscal fins al reforçament de la discrecionalitat del govern central en la distribució dels diners a repartir a les autonomies del règim comú. En funció, per tant, de quin sigui el joc de majories polítiques a Madrid o Barcelona, pot mi-



carlesdemiguel.blogspot.com

CARLES DE MIGUEL

“Les dades, que anualment s'haurien de poder baixar de la web del ministeri, no sortiran mai més de la IGAE. Si en el futur es publiquen serà a conveniència del govern de torn”

llorar o fins i tot pot empitjorar el finançament autonòmic català. Si el nou Estatut l'havia de blindar de majories hostils a Madrid, a parer de Zabalza no és gens clar. He penjat l'article a la meva web.

5. EL LLIBRE *Las balanzas fiscales de las CCAA, 1991-1996*, escrit entre d'altres catedràtics per l'avui conseller Castells i publicat per Ariel l'any 2000, té 715 pàgines. En deu pàgines es despatxen qüestions metodològiques i en dues pàgines es presenten les balances fiscals. La resta del llibre presenta un exhaustiu informe relatiu als ingressos i a les despeses liquidades, no pressupostades, de l'Estat per territoris: any per any, ministeri per ministeri, organisme per organisme, ens públic per ens públic,

territori per territori. El greuge econòmic de Catalunya és més lacerant quan es compara amb Madrid: i això que eren els darrers anys del PSOE i que el PP encara no havia començat a invertir a Madrid!

6. ELS PROFESSORS de les diferents universitats que les van calcular (Barcelona, Saragossa, Complutense) fa quatre anys que esperen les dades per actualitzar el llibre, després dels vuit anys d'opacitat del PP: ho farien en poques setmanes, ja tenen les plantilles fetes. Curiosament, Jesús Ruiz Huerta, un dels autors que tant criticaven l'opacitat del PP, des de 2004... és el president de l'IEF! A algun autor ja se li ha dit, però, des de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE), que *“fue un error daros TODOS los datos”*. Les dades, que anualment s'haurien de poder baixar de la web del ministeri, no sortiran mai més de la IGAE. Si en el futur es publiquen serà a conveniència del govern de torn, sense que les universitats puguin comprovar si hi són totes. El llibre esmentat ja no es troba a les llibreries però estaria bé poder penjar les dades d'alguna web: per veure fins a quin punt existeixen amb tant de detall.

ÉS PER TOT PLEGAT QUE VEIG DIFÍCIL reduir el dèficit fiscal català (19.000 milions d'euros el 2006? Un 11% del PIB català?) i que minvi la demagògia contra la insadollable insolidaritat dels catalans. Com vaig sentir a dir fa poc, abans veurem un torero alemany que un federalista espanyol.

Marçal
Sintes



Els monjos birmans han sortit al carrer per manifestar-se contra la dictadura militar dels seu país, que ha provocat terribles patiments a la població i l'ha mantingut en un estat de submissió inacceptable. Que siguin justament els monjos els que s'han sublevat entranya una preciosa paradoxa. Perquè els monjos de les túniques vermelles són uns éssers humils, de físic escàs i que no posseeixen res. Són per tot arreu a Myanmar (Birmània). Caminen sempre descalços, pel camp i la ciutat, plogui –això és molt freqüent– o faci sol. A part de la túnica solen dur un bol, on mengen el que la gent els dóna. El cap se l'afaiten amb una navalla i aigua i sabó. Deia que és una preciosa paradoxa que qui només compta amb una túnica i el respecte dels seus compatriotes tingui el valor de plantar cara a una junta de militars sanguinaris i corruptes. Una de les primeres coses que han fet els monjos budistes és anar, dissabte passat, a visitar Ang Suun Kyi, de 62 anys, que, a pesar de guanyar de forma aclaparadora unes eleccions, o precisament per això, està obligada a viure tancada a casa seva. La visita a la premi Nobel Ang Suun Kyi, filla del pare de la independència, és un autèntic desafiament, atès que ella simbolitza l'esperança d'un futur democràtic. No sembla que els monjos tinguin cap pla o estratègia que transcendeixi la protesta, cosa que, si se'm permet, embelleix més encara la seva valentia i dignitat. Trobo extremadament difícil que els monjos tombin la dictadura. El més probable és que els generals continuïn llançant la seva urpa totalitària contra els manifestants, com ja van fer ahir.

m.sintes@hotmail.com